

[Anne Grete Holmsgård]

Det andet spørgsmål er en omlægning af energiforbruget i det hele taget væk fra de fossile brændstoffer og med større vægt på den vedvarende energi plus en nedsættelse af energiforbruget. Nu har det flasket sig så heldigt, hvis man kan sige det sådan, for regeringspartierne, at energiforbruget er faldet, men det er jo ikke i kraft af deres bedrift; det er simpelt hen faldet i kraft af, at folk bruger mindre energi, og i hvert tilfælde et hjørne af det skyldes også en økonomisk stagnation, men det er ikke udtryk for nogen bevist energiplanlægning. Hvis man havde satset på den allerede tilbage i 1970'erne, ville der ikke have været det betalingsbalanceunderskud i dag, som vi har, og med dette i baghovedet er det klart, at vi ikke kan gå ind for denne bemyndigelse til at optage hverken udlandslån eller indenlandslån. Vi mener, at disse problemer tilbage i 1970'erne burde have været grebet an på en anden måde; så havde man undgået en situation, hvor låntagningen var blevet større og større, og man kunne i hvert tilfælde have undgået en situation, hvor den er blevet finansieret på en måde, som virkelig er asocial.

Men det er jo, når alt kommer til alt, et spørgsmål om politisk valg. Ønsker man en finansiering, der giver en asocial fordelingspolitik? Ja, det ønsker flertallet herinde. Eller ønsker man det modsatte? Dertil må man sige, at det ønsker flertallet herinde desværre ikke, men vi vil selvfølgelig gøre, hvad vi kan for at få forandret den situation.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg kan ikke lade være med at sige til den sidste ærede taler, at det lyder meget besnærende, at vi ved hjælp af vedvarende energi indført på et tidligere tidspunkt kunne have undgået vores nuværende betalingsbalanceunderskud. Hvis det virkelig var tilfældet, er det da klart, at vi måtte tænke alvorligt over at forcere udviklingen af alternativ energi. Det kan i alt fald ikke være atomkraft, fru Anne Grete Holmsgård tænker på, så det kan altså kun være vindmøller og visse andre ting, som der er tænkt på. Men selvfølgelig vil vi da gerne spekulere lidt nærmere på det i fremtiden. Vi har aldrig været imod, at man skulle prøve på at udvikle på dette område, men at vi skulle dække vores betalingsbalanceunderskud med mindre im-

port af energi ved at udvikle vedvarende energi, tror vi dog ikke på.

Med hensyn til det, som finansministeren ønsker: en bemyndigelse til at optage nye lån, har vi jo sagt næsten hvert eneste år nu i mange år, at det er nu engang nødvendighedens lov. Underskuddet skal jo dækkes, og derfor er vi nødt til at optage disse lån. Selvfølgelig kunne det da være besnærende, som visse andre har berørt, at se tilbage i historiens annaler, så skulle jeg da gerne opridse en hel masse ting, som vi ikke skulle have gjort herinde, og ting, som vi skulle have gjort. Jeg tør næsten også sige, at selvfølgelig gør vi i dag noget, som vi ikke skulle have gjort. Men det er nu engang de vilkår, vi arbejder under, at vi ikke kan se så forfærdelig langt frem i tiden. Vi kan lave nogle prognoser og derudfra bedømme, hvad der er rimeligt i den givne situation, men når vi så ser tilbage, vil vi opdage, at der er væsentlige ting, som vi faktisk ikke skulle have gjort, eller ting, som vi skulle have gjort.

Men vi står i den situation, at vi mangler disse beløb, og så mener jeg, det er vores forpligtelse at sørge for, at de stilles til rådighed for samfundet. Derfor vil vi selvfølgelig give finansministeren denne bemyndigelse.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg har med stor interesse lyttet til den debat, der har været ført. Jeg skal ikke forsøge at gå ind på alle enkelthederne. Hr. Arne Bjerregaard var jo næsten goethesk i sin fremstilling af, hvad man burde have gjort, og hvad man ikke havde gjort – og omvendt. Jeg kan sige om sagen her, at den er i hvert fald nødvendig at få »gjort«, og det har jeg også indtryk af at de fleste har forstået.

Hr. Camre bevægede sig ind i et univers, fremmed for socialdemokratiet i almindelighed, men jeg fulgte med stor interesse den interesse for optagethed af pengepolitikken, som hr. Camre lagde for dagen, og jeg vil godt knytte et par bemærkninger til hr. Camres indlæg, selv om jeg synes, hr. Fogh Rasmussen på udmærket måde har kommenteret flere af hovedpunkterne.

Kassebindingsregler kan man selvfølgelig overveje. Nu kan jeg forstå, at den socialdemokratiske regering i sommeren 1982 rent faktisk overvejede det, men jeg vil også samtidig pege på, at det jo ikke er omkostnings-